طراحي سيستم اجارهدهي منابع ابري

یروژهی درس پایگاه داده

آذر ۹۸

هدف از این پروژه، پیادهسازی یک سیستم برای مدیریت یک سازمان اجارهدهی منابع ابری است. سناریوی استفاده از این سیستمی را سیستم در بخش ادامه ارائه میشود. شما باید با مطالعهی دقیق این متن، پایگاه دادهی مورد نیاز برای چنین سیستمی را طراحی کرده و یک رابط کاربری ساده برای استفاده از آن طراحی کنید.

در یک سامانهی توزیع منابع ابری، کاربران میتوانند منابع مورد نیاز خود را برای عملیات پردازش، ذخیرهسازی، میزبانی سرور و ... برای مدتی اجاره کنند. با توجه به ظرفیتهای این سامانهی توزیع، کاربران میتوانند منابع خود را با پیکربندیهای مختلفی ایجاد کنند. انتخاب کاربران در پیکربندی، محدود به گزینههای ارائه شده توسط سامانه میباشد. هر منبع موجود در این سامانه، سیستمعامل، ظرفیت محاله، ظرفیت تعداد هسته و فرکانس CPU، ظرفیت فضای ذخیرهسازی و پهنای باند شبکهی خاص خود را دارد. کاربر تنها میتواند منابعی را ایجاد کند که سیستمعامل آن در سامانه موجود باشد، و میزان RAM، شبکهی خاص خود را دارد و پهنای باند آن کمتر یا مساوی با ظرفیتهای ذکر شده برای آن منبع در سامانه باشد.

کاربران پیش از هر چیز باید در این سیستم ثبتنام کنند. کاربر در هنگام ثبتنام باید کد ملی، نام و نام خانوادگی، آدرس ایمیل و رمز عبور را وارد کند. تاریخ ثبتنام کاربر نیز در سیستم ثبت می شود. هر کاربر می تواند تعدادی کلید SSH داشته باشد که در هنگام ایجاد منبع، به آن اختصاص داده شود (هر کلید SSH نام و مقدار خاصی دارد). پرداختها در این سامانه از طریق کیفپول کاربران انجام می شود. موجودی کیف پول هر کاربر، قبل از ایجاد یک منبع باید از هزینهی روزانهی آن سرور بیشتر باشد، همچنین کاربران می توانند برای تغییر اندازه و مشخصات یک منبع، در خواست بدهند، در صورتی در خواست کاربر تایید می شود که موجودی کیف پول او از هزینه ای که جدیدا برای منبع محاسبه شده بیشتر باشد.

هر کاربر می تواند همزمان چندین منبع داشته باشد، برای هر منبعی که کاربر ایجاد می کند، علاوه بر اطلاعات پیکربندی منبع، تاریخ ایجاد، کلید احراز هویت SSH و هزینهی روزانهی منبع ذخیره می شوند. هزینهی روزانهی منبع، یک مقدار ثابت نیست و باید در صورت تغییر مشخصات سیستم تغییر کند. هزینهی روزانهی منبع با توجه به پیکربندی آن، با فرمول زیر محاسبه می شود:

(CPU_Cores * CPU_Frequency(GHz) * 5000) + (RAM * 4000) + (Storage * 2000) + (Bandwidth * 1000)

علاوه بر موارد فوق، هر کاربر می تواند در هر زمان که مایل بود از منبع خود Snapshot تهیه بکند تا بتواند در صورت خراب شدن منبع آن را بازسازی کند؛ این Snapshot ها می توانند متعلق به یک منبع باشند و تنها زمان ساخت آنها متفاوت باشد. این سامانه برای هر Snapshot زمان ساخت و سایز آنها را ثبت می کند.

در این سامانه، در صورتی که کاربران دچار مشکلی بشوند، باید بتوانند مشکل خود را در قالب یک تیکت برای پشتیبانی فنی ارسال کنند. هر تیکت یک تاریخ ایجاد، پاسخ، تاریخ پاسخدهی، و وضعیت دارد. وضعیت هر تیکت میتواند یکی از سه مقدار «منتظر پاسخ»، «پاسخدادهشده» و «لغو شده» باشد. این تیکتها توسط ادمین سیستم (مدیر یا پشتیبانی فنی) پاسخدهی میشوند.

ادمین سیستم به تمامی اطلاعات موجود در سیستم دسترسی داشته و میتواند آنها را ویرایش یا حذف کند. همچنین مدیر میتواند چندین گزارش از سامانه درخواست بدهد:

- لیست کاربران با مشخصات آنها
 - منابع هر کاربر
 - لیست منابع موجود در سامانه
- مشاهدهی تمامی تیکتها بر اساس وضعیت

نكات پيادەسازى:

- ذخیره سازی رمز در دیتابیس باید به صورت Hash شده ی ترکیب رمز و یک عبارت Salt باشد. Hash یک رشته ی بلند از کاراکترهای رندوم است که به عبارت رمز اضافه شده و بعد از Salt شدن به همراه عبارت Hash شده در پایگاه داده ذخیره می شود.
 - زبان مورد استفاده برای پیادهسازی منطق و رابط گرافیکی این پروژه، باید Python باشد.
 - دیتابیس مورد استفاده برای پروژه، PostgreSQL است.
 - تا حد امکان پیادهسازی منطق را در سمت دیتابیس انجام دهید (با استفاده از توابع و تریگرها)

بخشهای اضافه بر پروژه:

- امکان جستجوی کلمه بین متن تیکتهای سامانه با استفاده از قابلیت Full Text Search و ایندکسها در PostgreSQL
- وضعیت تیکتها لزوما بعد از اولین پاسخ به «پاسخدادهشده» تغییر نمی کند، ممکن است ادمین سامانه از کاربر بخواهد تا اطلاعات بیشتری فراهم کند. در این صورت نیاز است تا تیکتهایی که در ادامه ی یکدیگر ایجاد می شوند به نحوی به یکدیگر مرتبط شوند تا بتوان مجموعه ی آنها را پیدا کرد. به این منظور نیاز به در نظر گرفتن صفتی برای مرجع هر تیکت است. پیاده سازی این امکان در دیتابیس و ایجاد این قابلیت در برنامه، نمره ی مثبت خواهد داشت.

موفق باشيد!